

การศึกษาทุนทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานที่มีความหมาย ของนักรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลเอกชน

ดาวรุ่ง แสนสุวรรณดี^{1*}

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทุนทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลเอกชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักรักษาพยาบาลที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเอกชนจำนวน 134 คนที่ได้จากการคัดเลือกแบบเจาะจงจากประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบวัดทุนทางจิตวิทยามีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง .66 – 1.00 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .515 – .823 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแอลฟาของครอนบาคเท่ากับ .928 และ 2) แบบวัดการปฏิบัติงานที่มีความหมายมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง .66 – 1.00 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง .242 – .865 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแอลฟาของครอนบาคเท่ากับ .961 สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ทุนทางจิตวิทยามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลเอกชนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .759 และ ตัวแปรพยากรณ์ทุนทางจิตวิทยา ด้านความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ด้านความหย่อนตัว และ ด้านความหวัง ส่งผลทางบวกต่อการปฏิบัติงานที่มีความหมายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, .01 และ .05 ตามลำดับ ส่วนทุนทางจิตวิทยาด้านการมองโลกในแง่ดีส่งผลทางลบต่อการปฏิบัติงานที่มีความหมายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรทุนทางจิตวิทยาดังกล่าว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักรักษาพยาบาลได้ร้อยละ 80.80 ($R^2 = .808$, $p < .001$)

คำสำคัญ: การปฏิบัติงานที่มีความหมาย, ทุนทางจิตวิทยา, นักรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลเอกชน

Received: June 6, 2025, Revised: June 23, 2025, Accepted: June 25, 2025

¹ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาวิทยาเพื่อการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

*Corresponding Author: ptdao.sa@gmail.com

² ศาสตราจารย์ ดร. หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

The Study of Psychological Capital Affecting Meaningful Work Performance of Physical Therapist in Private Hospitals

Daorung Sansuwandee^{1*}

Pongpan Kirdpitak²

Abstract

The purpose of this descriptive research was to study the psychological capital affecting meaningful work performance of physical therapists in private hospitals. The study sample consisted of 134 physical therapists working in private hospitals. Those were purposively selected from the population in Bangkok. The research instruments included 1) the psychological capital scale with IOC ranged between .66-1.00, item discrimination power ranged from .515-.823, and reliability coefficient (Alpha) of .928, and 2) the meaningful work performance scale with IOC ranged between .66-1.00, item discrimination power ranged from .242-.865, and reliability efficient (Alpha) of .961. Mean, standard deviation, Pearson product moment correlation, one-way analysis of variance, and multiple regression analysis were used to analyze the data and to test them for statistical significance.

These results were as follows: Statistically significant positive relationships were found between the physical therapists' psychological capital and their meaningful work performance at the .01 level with correlation coefficient of 0.759. The physical therapists' psychological capital dimensions: self-efficacy, resilience, and hope dimensions significantly positive predicted their meaningful work performance at .01, .01 and .05 levels, respectively. In this regard, the optimism dimension of the psychological capital significantly negative predicted their meaningful work performance at .05 level. However, those stated psychological capital dimensions: self-efficacy, resilience, hope, and optimism significantly predicted meaningful work performance of the physical therapists with 80.80% ($R^2 = .808$, $p < .001$) of the variability in physical therapists' meaningful work performance predictable from the stated psychological capital dimensions.

Keyword: Meaningful Work Performance, Psychological Capital, Physical Therapist in Private Hospitals

---

Received: June 6, 2025, **Revised:** June 23, 2025, **Accepted:** June 24, 2025

¹ Graduated student in Psychology for Developing Human Potentials, Kasem Bundit University

*Corresponding Author: ptdao.sa@gmail.com

² Professor, Ph.D. Psychology for Developing Human Potentials, Kasem Bundit University

บทนำ

นักกายภาพบำบัดหรือผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด มีบทบาทหน้าที่ในการประเมิน วินิจฉัย วางแผนการรักษา ฟันฟู และป้องกันความผิดปกติทางร่างกายที่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว ร่วมกับทีมแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์อื่น ๆ ในการดูแลผู้ป่วยอย่างองค์รวม เพื่อให้การรักษามีประสิทธิภาพสูงสุด (อุดมพร บ่อเกียรติชัย, 2560; น้อมจิตต์ นวลเนตร์, 2552; ณัฐกร อิมใจจิตต์, 2566) โดยลักษณะงานของนักกายภาพบำบัดตามข้อกำหนดของสภากายภาพบำบัดแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย 1) การประเมินและวินิจฉัยทางกายภาพบำบัด 2) การออกแบบและวางแผนการรักษาตามผลที่ได้จากการประเมิน 3) การฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกาย 4) การป้องกันอาการบาดเจ็บและเสื่อมสมรรถภาพโดย 5) การให้คำปรึกษาและการให้ความรู้แก่ผู้ป่วย ครอบครัวของผู้ป่วยและบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพสุขภาพทางกาย 6) การทำงานร่วมกับทีมสหวิชาชีพเพื่อให้การรักษาผู้ป่วยเป็นไปอย่างองค์รวมและครอบคลุม และ 7) การได้มีส่วนช่วยเหลือผู้อื่นและสังคมด้วยการปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานที่กำหนดโดยสภากายภาพบำบัดแห่งประเทศไทย รวมถึงการปฏิบัติงาน โดยอิงตามหลักฐานทางวิชาการที่เชื่อถือได้และการพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (สภากายภาพบำบัด, 2567) การให้การรักษาฟื้นฟูผู้ป่วยทางด้านกายภาพบำบัดที่มีประสิทธิภาพนั้น นอกจากนักกายภาพบำบัดต้องมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการให้การรักษาตามวิชาชีพแล้ว นักกายภาพบำบัดจะต้องเห็นคุณค่าในงานที่ทำ มีความหวังต่อผลการดูแลรักษาผู้ป่วย มีความตั้งใจมุ่งมั่นที่จะรักษาฟื้นฟูผู้ป่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์การรักษาซึ่งเมื่อพิจารณาถึงลักษณะงานและบทบาทการทำงานของนักกายภาพบำบัด อาจกล่าวได้ว่า นักกายภาพบำบัดต้องมีพื้นฐานของการรับรู้คุณค่าและเป้าหมายในการทำงาน มีแรงจูงใจในการทำงาน มีทัศนคติที่ดีต่องานที่ทำ มีความผูกพันในการทำงาน และปฏิบัติงานนั้น ๆ อย่างมีความหมาย จึงจะสามารถให้การดูแลรักษาผู้ป่วยอย่างมีประสิทธิภาพ (Alpine Physical Therapy and Fitness, 2024)

การปฏิบัติงานที่มีความหมาย (Meaningful Work) เป็นลักษณะพื้นฐานของจิตวิญญาณในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกถึงคุณค่าของการรับรู้คุณค่าและเป้าหมายในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง (Milliman, Czaplewski, & Ferguson, 2003) ที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem) การได้มีส่วนช่วยเหลือผู้อื่นและสังคม (Social contribution) พันธสัญญาความผูกพันในงาน (Work engagement) และความผูกพันต่อองค์กร (Organizational commitment) (Geldenhuys, Eaba, & Venter, 2014) สำหรับการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดนั้น จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมพบว่า การปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัด เป็นการที่นักกายภาพบำบัดมีโอกาสในการนำความรู้ความสามารถตามมาตรฐานวิชาชีพมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการให้การรักษาฟื้นฟูผู้ป่วยร่วมกับสหวิชาชีพ การมีแรงจูงใจในการแก้ไขปัญหาให้กับผู้ป่วยเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีในการให้การรักษาฟื้นฟูผู้ป่วย โดยมีองค์ประกอบดัง 6 ด้านนี้ 1) การมีภาคภูมิใจในการทำงาน (สภากายภาพบำบัด, 2567) 2) ด้านการมีอิสระในการปฏิบัติงาน (อรอนงค์ ดุ้ยแสน และ พิมพชนก เครือสุคนธ์, 2560) 3) ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน (รัชณี หลงสวาสดี, 2563) 4) ด้านบรรยากาศในการทำงาน (กิตติยา วงษ์ภักดี, เมทินี รัชฎารักษ์ และบุบผา ฐานุตตมานนท์, 2562) 5) ด้านการมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน (กฤตภาคิน มิ่งโสภา และ ณกมล จันทรสม, 2564) และ 6) ด้านประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน (อนงนิตย์ บัวแก้ว, 2567)

จากการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานที่มีความหมายพบว่า ปัจจัยที่สามารถเสริมสร้างจิตใจของแต่บุคคลให้มีความเข้มแข็ง มีความสุขในการปฏิบัติงาน มีความสามารถ มีศักยภาพในการรับมือกับความท้าทายในงานมุ่งมั่นในการพัฒนางานและมีปฏิบัติงานอย่างมีความหมาย ปัจจัยเหล่านี้ ประกอบด้วย ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านความหวัง ด้านการมองโลกในแง่ดี ด้านความเชื่อในความสามารถของตนเองและด้านความยืดหยุ่นตัว ซึ่งปัจจัยทางจิตวิทยาทั้ง 4 ด้าน ดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของ Luthans, Youssef, & Avolio, (2007) ที่ระบุว่า ทูทางจิตวิทยา (Psychological Capital) ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) ความหวัง (Hope) การมองโลกในแง่ดี (Optimism) และความยืดหยุ่นตัว (Resilience) มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมประสิทธิภาพการทำงาน ผลการปฏิบัติงานและความพึงพอใจในชีวิตของพนักงาน (Luthans, Youssef, & Avolio, 2007; วีระศักดิ์ สงวนพรรค และคณะ, 2553) และนอกจากนี้ยังมีผลการวิจัยที่ยืนยันว่าทูทางจิตวิทยาส่งผลบวกต่อทัศนคติและพฤติกรรมการทำงาน เช่น การเพิ่มแรงจูงใจ ลดอัตราการลาออก และส่งเสริมความผูกพันต่อองค์กร (Avey et al., 2010) โดยเฉพาะในกลุ่มคนรุ่นใหม่พบว่า ทูทางจิตวิทยาช่วยเพิ่ม เจตคติในการปฏิบัติงานและพฤติกรรมการทำงาน การมีส่วนร่วมและสร้างความหมายในการทำงาน (Sutrisno & Parahyanti, 2018) ดังนั้น การส่งเสริมทูทางจิตวิทยาในองค์กรจึงเป็นกลยุทธ์สำคัญที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตและประสิทธิภาพการทำงานของพนักงาน จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก (Positive psychology) นั้น Seligman(2000) กล่าวว่า ปัจจัยที่สามารถเสริมสร้างจิตใจของแต่บุคคลให้มีความเข้มแข็ง มีความสุขในการปฏิบัติงาน มีความสามารถ มีศักยภาพในการรับมือกับความท้าทายในงานมุ่งมั่นในการพัฒนางานและมีปฏิบัติงานอย่างมีความหมาย ปัจจัยเหล่านี้ ประกอบด้วย ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านความหวัง ด้านการมองโลกในแง่ดี ด้านความเชื่อในความสามารถของตนเองและด้านความยืดหยุ่นตัว ซึ่งปัจจัยทางจิตวิทยา 4 ด้าน ดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของ Luthans, Youssef, & Avolio, (2007) ที่ระบุว่า ทูทางจิตวิทยา (Psychological Capital) ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) ความหวัง (Hope) การมองโลกในแง่ดี (Optimism) และความยืดหยุ่นตัว (Resilience) มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมประสิทธิภาพการทำงาน ผลการปฏิบัติงานและความพึงพอใจในชีวิตของพนักงาน (Luthans, Youssef, & Avolio, 2007; วีระศักดิ์ สงวนพรรค และคณะ, 2553) นอกจากนี้ พฤติกรรมการทำงานเชิงบวก การมีความหวังช่วยให้บุคคลมีแรงจูงใจและความพึงพอใจในชีวิต (Luthans, Luthans, & Luthans, 2004) ความมุ่งมั่นต่อองค์กร สภาวะทางจิตใจ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ช่วยให้ การปฏิบัติงานมีความหมายมากขึ้น (Avey et al., 2011) ส่วนการมองโลกในแง่ดีช่วยให้บุคคลเผชิญปัญหาและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Shaheen et al., 2014) ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการจัดการงานที่ซับซ้อน Luthans, Youssef, & Avolio, (2007) และ ความยืดหยุ่นตัวช่วยให้บุคคลฟื้นตัวจากความล้มเหลวหรือสถานการณ์กดดันได้ดี (Kunzler et al., 2020)

ผู้วิจัยในฐานะนักกายภาพบำบัด ที่ให้การดูแลรักษาฟื้นฟูผู้ป่วยในโรงพยาบาลเอกชนตลอดระยะเวลา 20 ปีที่ผ่านมา พบว่าในการปฏิบัติงานของนักกายภาพบำบัดตามสภาพจริงนั้น การให้การรักษารักษาฟื้นฟูผู้ป่วยมักให้ผลลัพธ์แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรักษาหลายประการ อาทิ พยาธิสภาพการเกิดโรคที่เกิดจากผู้ป่วยเอง สภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม และหรือผู้ป่วยและญาติไม่ให้ความร่วมมือในการให้การรักษ เป็นต้น โดยปัจจัยที่เกิดขึ้นดังกล่าวนี้ นักกายภาพบำบัดต้องหาวิธีการในการจัดการ ควบคุม แก้ไข เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับประโยชน์สูงสุดในการรักษาและมีผลลัพธ์การรักษาที่ดี ซึ่งถือเป็นเป้าหมายสำคัญในการปฏิบัติงานของนักกายภาพบำบัดทุกคน โดยนอกจากจะต้องมีความรู้ ความสามารถ และทักษะทางด้านวิชาชีพแล้ว ยังจำเป็นต้องมีพื้นฐานของการรับรู้คุณค่าและเป้าหมายในการปฏิบัติงาน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน มีทัศนคติที่ดีต่องานที่ปฏิบัติ มีความผูกพันในงาน และปฏิบัติงานอย่างมีความหมาย แต่อย่างไรก็ตามที่ผ่านมาพบว่านักกายภาพบำบัดจำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถจัดการแก้ไขปัญหาได้

ดังนั้นในฐานะที่ผู้วิจัยมีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลในด้านการพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน จึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชนว่ามีลักษณะสำคัญอย่างไรบ้าง เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาเสริมสร้างการปฏิบัติงานให้ผู้ปฏิบัติงานมีความสุข มีความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงานและเห็นคุณค่าของงานที่ปฏิบัติ เพื่อให้การปฏิบัติงานมีความสอดคล้องกับความสนใจและทักษะของผู้ปฏิบัติงาน กระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานมุ่งมั่นในการพัฒนา และนำศักยภาพ ความรู้และทักษะมาใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ผลลัพธ์ของงานบรรลุตามเป้าหมายทั้งในระดับบุคคล ทีมงานและองค์กร เกิดความเจริญก้าวหน้าทั้งในงานที่รับผิดชอบและในชีวิตด้านอื่น ๆ รวมทั้งสร้างประโยชน์ช่วยเหลือส่วนรวมต่อไป และศึกษาว่า มีปัจจัยหรือตัวแปรอะไรบ้างที่มีความสัมพันธ์ และส่งผลต่อการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัด เพื่อนำผลการศึกษาไปขยายผลสู่การปฏิบัติเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัด รวมทั้งนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาและพัฒนางานที่เกี่ยวข้องกับนักกายภาพบำบัดต่อไป

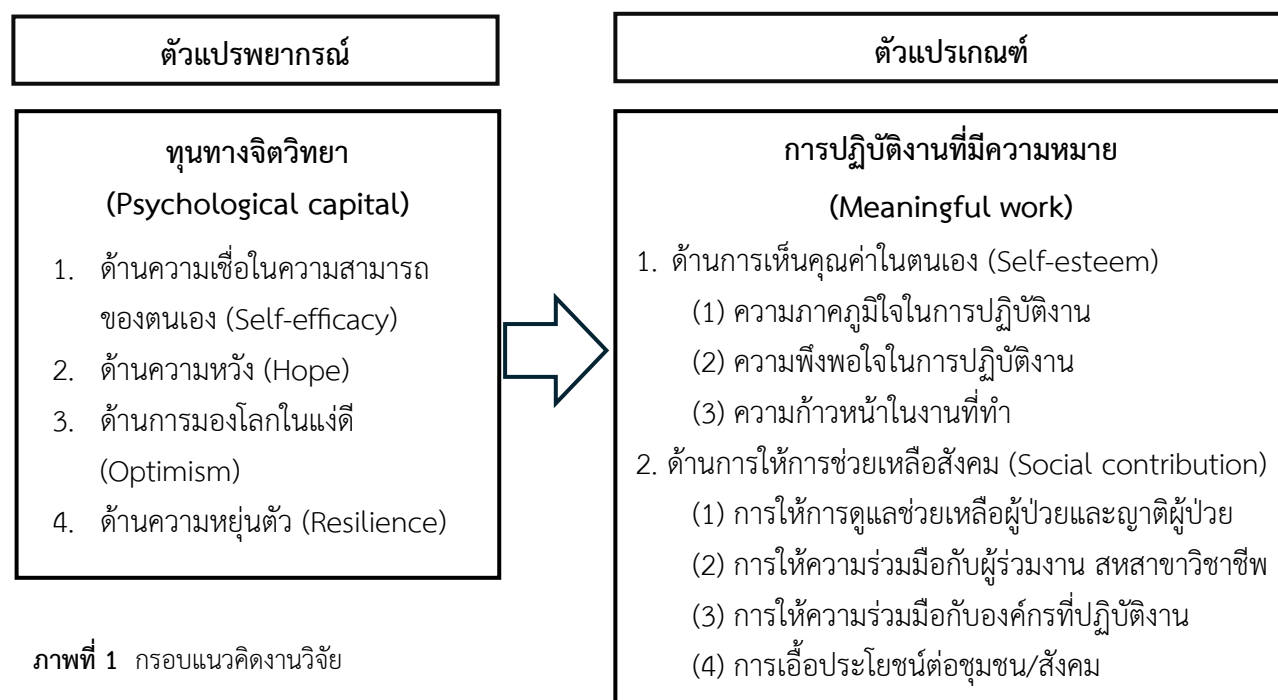
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาทุนทางจิตวิทยา ของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน
2. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทุนทางจิตวิทยา กับ การปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน
4. เพื่อศึกษาทุนทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน

สมมติฐานการวิจัย

1. พุนทางจิตวิทยามีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักรายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน
2. พุนทางจิตวิทยาส่งผลต่อการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักรายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน

กรอบแนวคิดงานวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

วิธีการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักรายภาพบำบัดที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลที่มีขนาด 150 เตียงขึ้นไปในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 485 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ G*Power 3.1.9.4 กำหนดให้ ค่าขนาดอิทธิพล (Effect size) ระดับปานกลาง เท่ากับ 0.15 ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนในการทดสอบประเภทที่ 1 (α) เท่ากับ .05 ค่าอำนาจการทดสอบ ($1 - \beta$) เท่ากับ .90 และจำนวนตัวแปรพยากรณ์ เท่ากับ 4 ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง (Purposive sampling) โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก ดังนี้ 1) นักรายภาพบำบัดโรงพยาบาลเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลที่มีขนาด 150 เตียงขึ้นไป 2) อายุตั้งแต่ 20 ปี ขึ้นไป 3) มีอายุงานตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไปและ 4) ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 134 คน จำแนกตามโรงพยาบาลต่าง ๆ ได้ดังนี้ โรงพยาบาล A จำนวน 83 คน โรงพยาบาล B จำนวน 19 คน โรงพยาบาล C จำนวน 14 คน โรงพยาบาล D จำนวน 11 คน และโรงพยาบาล E จำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล แบบวัดทุนทางจิตวิทยาของนักกายภาพในโรงพยาบาลเอกชน แบบวัดการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน ดังมีรายละเอียด ต่อไปนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และอายุงาน

2. แบบวัดทุนทางจิตวิทยาของนักกายภาพในโรงพยาบาลเอกชน ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามจากการสัมภาษณ์หัวหน้างานที่ดูแลนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน จำนวน 5 ท่านและนักกายภาพบำบัดที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเอกชน จำนวน 10 ท่าน ได้แบบวัดทุนทางจิตวิทยาสำหรับนักกายภาพบำบัดโรงพยาบาลเอกชน มี 4 ด้าน ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 16 ข้อ ประกอบด้วย ด้านทุนทางจิตวิทยาด้านความเชื่อในความสามารถของตนเอง ด้านทุนทางจิตวิทยาด้านความหวัง ด้านทุนทางจิตวิทยาด้านการมองโลกในแง่ดี และด้านทุนทางจิตวิทยาด้านความหยิ่งตัว ซึ่งเป็นแบบวัดแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์วัดค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด ได้แก่ ระดับทุนทางจิตวิทยามากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 67.21-80.00 ระดับทุนทางจิตวิทยามาก มีค่าเฉลี่ย 54.41-67.20 ระดับทุนทางจิตวิทยาน้อย มีค่าเฉลี่ย 41.61-54.40 ระดับทุนทางจิตวิทยาน้อย มีค่าเฉลี่ย 28.81-41.60 และ ระดับทุนทางจิตวิทยาน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 16.00-28.80 ตามลำดับตรวจสอบคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง .66 – 1.00 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง .515 - .823 และ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแอลฟาของครอนบาค เท่ากับ .928

3. แบบวัดการปฏิบัติงานที่มีความหมาย ของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน ผู้วิจัยสร้างข้อคำถาม จากการสัมภาษณ์หัวหน้างานที่ดูแลนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน จำนวน 5 ท่านและนักกายภาพบำบัดที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเอกชน จำนวน 10 ท่าน ได้ แบบวัดการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน เป็นแบบวัดแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์วัดค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด ได้แก่ วัดค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด ได้แก่ ระดับการปฏิบัติงานที่มีความหมาย มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 117.61-140.00 ระดับการปฏิบัติงานที่มีความหมายมาก มีค่าเฉลี่ย 95.21-117.60 ระดับการปฏิบัติงานที่มีความหมายปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 72.81-95.20 ระดับการปฏิบัติงานที่มีความหมายน้อย มีค่าเฉลี่ย 50.41-72.80 และ ระดับการปฏิบัติงานที่มีความหมายน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 28.00-50.40 ตามลำดับ ข้อคำถามทั้งฉบับจำนวน 28 ข้อ จำแนกเป็น 2 ด้าน คือ

3.1 ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem) จำนวน 12 ข้อ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

1) ความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงาน 2) ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน 3) ความก้าวหน้าในงานที่ทำ

3.2 ด้านการให้การช่วยเหลือสังคม (Social contribution) จำนวน 16 ข้อ ได้แก่ 1) การให้การดูแลช่วยเหลือผู้ป่วยและญาติผู้ป่วย 2) การให้ความร่วมมือกับผู้ร่วมงาน สหสาขาวิชาชีพ 3) การให้ความร่วมมือกับองค์กรที่ปฏิบัติงาน และ 4) การเอื้อประโยชน์ต่อชุมชน/สังคม

แบบวัดการปฏิบัติงานที่มีความหมาย ของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน ได้รับการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง .66 - 1.00 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง .242 - .865 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแอลฟาของครอนบาค เท่ากับ .961

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลภายหลังที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยนำแบบวัดทุนทางจิตวิทยาของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชนและแบบวัดการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน ที่ได้จัดเตรียมไว้ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งหมด 134 ฉบับ และดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วงเดือน มีนาคม ถึง เมษายน 2568 จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์การวิจัยและสรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทุนทางจิตวิทยาของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชนและการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชนโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าต่ำสุด (Min) ค่าสูงสุด (Max) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ทุนทางจิตวิทยาและตัวแปรเกณฑ์การปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) โดยใช้ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1
4. วิเคราะห์ทุนทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

การวิจัยครั้งนี้ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยมีเลขที่รับรองโครงการ T006/68X

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 134 คน พบว่า นักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 95 คน ร้อยละ 70.90 เป็นเพศชาย จำนวน 39 คน ร้อยละ 29.10 มีอายุอยู่ระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 43 คน ร้อยละ 32.09 รองลงมา คืออายุระหว่าง 20-25 ปี จำนวน 35 คน ร้อยละ 26.12 และอายุระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 25 คน ร้อยละ 18.66 ตามลำดับ และ เมื่อวิเคราะห์ตามอายุงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุงาน 1-5 ปี จำนวน 63 คน ร้อยละ 47.01 รองลงมาคือ อายุงาน 6-10 ปี จำนวน 29 คน ร้อยละ 21.64 และอายุงาน 11-15 ปี จำนวน 27 คน ร้อยละ 20.15 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทุนทางจิตวิทยาและการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัด ในโรงพยาบาลเอกชน

ผู้วิจัยได้นำคะแนนดิบของทุนทางจิตวิทยา ที่ประกอบด้วย ทุนทางจิตวิทยาด้านความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง (Self-efficacy; X1) ทุนทางจิตวิทยาด้านความหวัง (Hope; X2) ทุนทางจิตวิทยาด้านการมองโลกในแง่ดี (Optimism; X3) และทุนทางจิตวิทยาด้านความยืดหยุ่นตัว (Resilience; X4) และการปฏิบัติงานที่มีความหมาย (Y) ที่ประกอบด้วย ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง (Y1) และด้านการให้การช่วยเหลือสังคม (Y2) มาวิเคราะห์หาค่าสถิติ ได้แก่ ค่าต่ำสุด (Min) ค่าสูงสุด (Max) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 ค่าต่ำสุด (Min) ค่าสูงสุด (Max) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการแปลผล
ของทุนทางจิตวิทยาของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน (n=134)

ทุนทางจิตวิทยา	Min	Max	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทุนทางจิตวิทยาด้านความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง (Self-efficacy; X1)	13	20	16.74	1.86	มาก
ทุนทางจิตวิทยาด้านทุนจิตวิทยาด้านความหวัง (Hope; X2)	13	20	16.66	1.85	มาก
ทุนทางจิตวิทยาด้านการมองโลกในแง่ดี (Optimism; X3)	13	20	16.35	2.13	มาก
ทุนทางจิตวิทยาด้านความยืดหยุ่นตัว (Resilience; X4)	13	20	16.86	1.82	มากที่สุด
ทุนทางจิตวิทยาโดยรวม (X)	49	80	67.33	6.58	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 1 พบว่า นักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชนมีทุนทางจิตวิทยาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 67.33$, S.D. = 6.58) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่านักกายภาพบำบัดมีทุนทางจิตวิทยาด้านความยืดหยุ่นตัว อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 16.86$, S.D. = 1.82) และทุนทางจิตวิทยาที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทุนทางจิตวิทยาด้านความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ($\bar{X} = 16.74$, S.D. = 1.86) ทุนทางจิตวิทยาด้านความหวัง ($\bar{X} = 16.66$, S.D. = 1.85) และทุนทางจิตวิทยาด้านการมองโลกในแง่ดี ($\bar{X} = 16.35$, S.D. = 2.13) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าต่ำสุด (Min) ค่าสูงสุด (Max) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการแปลผลของการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน (n=134)

การปฏิบัติงานที่มีความหมาย	Min	Max	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง (Y1)	34	60	50.90	4.96	มากที่สุด
ด้านการให้การช่วยเหลือสังคม (Y2)	50	80	66.30	7.203	มาก
การปฏิบัติงานที่มีความหมายโดยรวม (Y)	103	139	117.37	10.30	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 2 พบว่า นักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชนมีการปฏิบัติงานที่มีความหมายโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 117.37$, S.D.=10.30) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่านักกายภาพบำบัดมีการปฏิบัติงานที่มีความหมายด้านการเห็นคุณค่าในตัวเอง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 50.90$, S.D.=4.96) และ ด้านการให้การช่วยเหลือสังคมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 66.30$, S.D.=7.20)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ทุนทางจิตวิทยาและ

ตัวแปรเกณฑ์การปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทุนทางจิตวิทยาโดยรวม (X) ที่ประกอบด้วย ทุนทางจิตวิทยาด้านความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง (Self-efficacy; X1) ทุนทางจิตวิทยาด้านความหวัง (Hope; X2) ทุนทางจิตวิทยาด้านการมองโลกในแง่ดี (Optimism; X3) และทุนทางจิตวิทยาด้านความยืดหยุ่นตัว (Resilience; X4) กับการปฏิบัติงานที่มีความหมายโดยรวม (Y) ที่ประกอบด้วย ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง (Y1) และด้านการให้การช่วยเหลือสังคม (Y2) ของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) โดยใช้ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment coefficient) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ทุนทางจิตวิทยากับตัวแปรเกณฑ์การปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน (n=134)

ตัวแปรพยากรณ์	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X	ตัวแปรเกณฑ์		
						Y ₁	Y ₂	Y
ทุนทางจิตวิทยาด้านความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) (X1)	1.000	.931**	.891**	.916**	.766**	.691**	.765**	.881**
ทุนทางจิตวิทยาด้านความหวัง (Hope) (X2)		1.000	.895**	.912**	.741**	.690**	.739**	.862**
ทุนทางจิตวิทยาด้านการมองโลกในแง่ดี (Optimism) (X3)			1.000	.892**	.703**	.652**	.643**	.785**
ทุนทางจิตวิทยาด้านความยืดหยุ่นตัว (Resilience) (X4)				1.000	.773**	.715**	.718**	.864**
ทุนทางจิตวิทยาโดยรวม (X)					1.000	.582**	.670**	.759**
ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง (Y1)						1.000	.503**	.807**
ด้านการให้การช่วยเหลือสังคม (Y2)							1.000	.862**
การปฏิบัติงานที่มีความหมายโดยรวม (Y)								1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 3 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ “ทุนทางจิตวิทยา” มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรเกณฑ์ “การปฏิบัติงานที่มีความหมาย” อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .759 โดยตัวแปรพยากรณ์ “ทุนทางจิตวิทยา” ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกสูงสุดกับตัวแปรเกณฑ์ “การปฏิบัติงานที่มีความหมาย” คือ ทุนทางจิตวิทยาด้านความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง (Self-efficacy; X1) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .881 รองลงมาคือ ทุนทางจิตวิทยาด้านความยืดหยุ่นตัว (Resilience; X4) ทุนทางจิตวิทยาด้านความหวัง (Hope; X2) ทุนทางจิตวิทยาด้านการมองโลกในแง่ดี (Optimism; X3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .864, .862 และ .785 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ทุนทางจิตวิทยากับตัวแปรเกณฑ์การปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน

การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ของตัวแปรพยากรณ์ทุนทางจิตวิทยา ประกอบด้วย ทุนทางจิตวิทยาด้านความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) ทุนทางจิตวิทยาด้านความหวัง (Hope) ทุนทางจิตวิทยาด้านการมองโลกในแง่ดี (Optimism) และทุนทางจิตวิทยาด้านความยืดหยุ่นตัว (Resilience) กับการปฏิบัติงานที่มีความหมาย (Y) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ทุนทางจิตวิทยากับตัวแปรเกณฑ์การปฏิบัติงานที่มีความหมาย

ตัวแปร	β	b	SE _b	t	Sig
ทุนทางจิตวิทยาด้านความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) (X1)	2.783	0.504	0.668	4.166**	.000
ทุนทางจิตวิทยาด้านความหวัง (Hope) (X2)	1.425	0.256	0.668	2.134*	0.035
ทุนทางจิตวิทยาด้านการมองโลกในแง่ดี (Optimism) (X3)	-1.054	-0.218	0.470	-2.241*	0.027
ทุนทางจิตวิทยาด้านความยืดหยุ่นตัว (Resilience) (X4)	2.063	0.364	0.625	3.301**	0.001
ค่าคงที่ (Constant) = 29.502					
R = .899, R ² = .808, R ² _{adj} = .802, SE _{est} = 4.581, F = 178.896					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 , * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 5 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ ทุนทางจิตวิทยาด้านความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง (Self-efficacy: X1) ทุนทางจิตวิทยาด้านความยืดหยุ่นตัว (Resilience: X4) และ ทุนทางจิตวิทยาด้านความหวัง (Hope: X2) ส่งผลทางบวกต่อการปฏิบัติงานที่มีความหมาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, .01 และ .05 ตามลำดับ ส่วนทุนทางจิตวิทยาด้านการมองโลกในแง่ดี (Optimism: X3) ส่งผลทางลบต่อการปฏิบัติงานที่มีความหมาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรทุนทางจิตวิทยาดังกล่าว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัด ได้ร้อยละ 80.80 และได้้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ (β , b) มาเขียนสมการ ได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์การปฏิบัติงานที่มีความหมาย สามารถแสดงในรูปคะแนนดิบ เป็นดังนี้

$$y = 29.502 + 0.504X1 + 0.364X4 + 0.256X2 - 0.218X3$$

สมการพยากรณ์การปฏิบัติงานที่มีความหมาย ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z = 2.783X1 + 2.063X4 + 1.425X2 - 1.054X3$$

การปฏิบัติงานที่มีความหมาย = 2.783 ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง + 2.063 ความยืดหยุ่นตัว + 1.425 ความหวัง - 1.054 การมองโลกในแง่ดี

การอภิปรายผลการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัยตามสมมติ ได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ทูทางจิตวิทยามีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน ผลการศึกษาพบว่า ทูทางจิตวิทยาโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชนในระดับสูงและเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ด้านความหย่อนตัว ด้านความหวัง มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน ส่วนด้านการมองโลกในแง่ดี มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน

ผลจากการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ทูทางจิตวิทยา เป็นทรัพยากรเชิงบวกทางจิตใจ ซึ่งสามารถส่งเสริมพฤติกรรมการทำงานที่มีคุณค่าและสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อบุคลากรและองค์กร บุคคลที่มีทูทางจิตวิทยาสูงจะมีแนวโน้มที่จะทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสุขในงานที่ทำและมีความหมายในชีวิตมากขึ้น การพัฒนาทูทางจิตวิทยาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มศักยภาพของบุคคลในองค์กร ส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จทั้งในระดับส่วนบุคคลและองค์กร (Luthans, Youssef, & Avolio, 2007)

เมื่อพิจารณารายด้าน ผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ทูทางจิตวิทยาความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ด้านความหย่อนตัว ด้านความหวัง และด้านการมองโลกในแง่ดี มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการปฏิบัติงานที่มีความหมาย โดยทูทางจิตวิทยาด้านที่มีความสัมพันธ์ทางบวกสูงสุดกับการปฏิบัติงานที่มีความหมาย คือ ทูทางจิตวิทยาด้านความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง รองลงมาคือทูทางจิตวิทยาด้านความหย่อนตัว ทูทางจิตวิทยาด้านความหวัง และทูทางจิตวิทยาด้านการมองโลกในแง่ดี ตามลำดับ ซึ่งให้เห็นว่า นักกายภาพบำบัดโรงพยาบาลเอกชนที่มีคุณลักษณะของบุคคลที่มีความมั่นใจในความรู้ความสามารถของตนเอง จะมีความมั่นใจในการปฏิบัติงานที่ทำทลายความสามารถของตนให้ประสบความสำเร็จและเชื่อว่างานใด ๆ ก็ตามไม่ยากเกินความสามารถของตน มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน มีความเพียรในการจัดการปัญหาสามารถรับมือหรือจัดการกับงานที่มีความซับซ้อนให้ประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมาย

ทูทางจิตวิทยาด้านความหย่อนตัว จะทำให้นักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน ที่ต้องปฏิบัติงานในการให้การดูแลผู้ป่วยและญาติภายใต้ลักษณะของงานที่มีความซับซ้อน ทั้งด้านอาการทางคลินิกและความต้องการของผู้ป่วยและญาติ ทำให้บรรยากาศในการทำงานมีภาวะกดดันสูง สามารถปรับตัวได้ดีเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ทำทลาย เช่น ความเจ็บป่วยเรื้อรังของผู้ป่วย ความสูญเสีย หรือภาวะความเครียดจากการทำงาน หรือเกิดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงานหรือมีความวิตกกังวลในการปฏิบัติงาน ถูกผู้ป่วย Complain และสูญเสียกำลังใจ นักกายภาพยังสามารถให้การดูแลฟื้นฟูผู้ป่วยตามแผนที่วางไว้ได้ และสามารถให้การรักษากับผู้ป่วยรายต่อไปได้ นอกจากนี้ยังสามารถปรับความคิด อารมณ์และพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน ในการเผชิญปัญหา อุปสรรค หรือความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน สามารถต่อสู้กับปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จ

นักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชนที่มีทุนทางจิตวิทยาด้านความหวัง จะมีความตั้งใจในการทำงาน ให้ประสบความสำเร็จ มีความเพียรพยายามที่จะไปถึงเป้าหมาย โดยมีการกำหนดเป้าหมายและแนวทางการปฏิบัติ ในการให้การรักษากับผู้ป่วยทางกายภาพบำบัด เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ของการรักษาที่ดี

ทุนทางจิตวิทยาด้านการมองโลกในแง่ดี แสดงให้เห็นว่านักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน มีความคิดเชิงบวกหรือมุมมองทางบวกต่อสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานจริง ไม่ยึดติดกับ สิ่งที่ผ่านมา ชื่นชมหรือเห็นคุณค่างานในปัจจุบัน แสวงหาโอกาสเพื่ออนาคต มีมุมมองหรือวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับ ความเป็นจริง เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จทั้งในปัจจุบันและ ถือเป็นแรงเสริมสำคัญในการปฏิบัติงานที่มีความหมาย จะมองเห็นและรับรู้คุณค่าและเป้าหมายในงานที่รับผิดชอบนั้นมีคุณค่า มีความหมาย มีความสำคัญต่อตนเองและ ผู้อื่น มีความตั้งใจในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ มีความเพียรพยายามที่จะไปถึงเป้าหมาย สามารถทำให้ บรรลุตามตั้งเป้าหมาย เกิดความภาคภูมิใจในงาน ตระหนักรู้ว่างานที่ทำนั้นมีคุณค่า มีความหมาย มีความสำคัญ ต่อตนเองและผู้อื่น และช่วยเพิ่มคุณค่าในตนเองรวมทั้งตระหนักรู้ว่างานที่ทำนั้นมีส่วนช่วยเหลือสังคม (Luthans, Youssef, & Avolio, 2007; Nwanzu & Babalola, 2019) ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับการวิจัยของ Aprilia et al., (2025) ที่พบว่าทุนทางจิตวิทยาเชิงบวกมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานที่มีความหมายและ นำไปสู่การมีสุขภาวะทางสุขภาพที่ดีและสอดคล้องกับการวิจัยของ Tan, Kim & Foong, Peik, (2021) ที่พบว่า ทุนทางจิตวิทยาเป็นทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมให้พนักงานมีความผูกพันกับงานช่วยให้เกิด การปฏิบัติงานที่มีความหมายและช่วยลดภาวะหมดไฟในการทำงาน

สมมติฐานข้อที่ 2 ทุนทางจิตวิทยาส่งผลต่อการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัด ในโรงพยาบาลเอกชน ทุนทางจิตวิทยาโดยรวมสามารถรวมกันอธิบายความแปรปรวนของการปฏิบัติงาน ที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชนได้ สูงถึงร้อยละ 80.80 แสดงว่าทุนทางจิตวิทยาเป็น ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน และ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ด้านความหยิ่งตัว และด้านความหวัง มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการปฏิบัติงานที่มีความหมาย ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับการวิจัยที่ผ่านมา ที่พบว่า ทุนทางจิตวิทยาด้านความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองช่วยให้พนักงานรับมือกับความท้าทายในการทำงาน ได้ดีขึ้นและอาจนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีความหมาย (Avey, Luthans & Jensen, 2009) นอกจากนี้ยังพบว่า ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับ Work Performance ซึ่งเป็นตัวแปรที่สำคัญของการ ปฏิบัติงานที่มีความหมาย (Ingusci et al., 2019) สำหรับตัวแปรด้านความหยิ่งตัว จากการสอดคล้องกับงานวิจัย ที่ผ่านมามีพบว่าคนที่บุคคลมีความหยิ่งตัวในการทำงานจะสามารถจัดการปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงช่วยลดภาวะหมดไฟในการทำงาน ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการแก้ปัญหาและการปรับตัวต่อการทำงาน ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งปัจจัยดังกล่าวนี้ล้วนส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติงานที่มีความหมาย (Wingerden & Poell, 2019; Luthans et al., 2010) ส่วนทุนทางจิตวิทยาด้านความหวัง จากการศึกษาพบว่า มีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาโดยพบว่า การมีความหวังช่วยส่งเสริมให้บุคคลรับรู้ถึงการปฏิบัติงาน

ที่มีความหมายซึ่งช่วยลดภาวะหมดไฟในการทำงานและช่วงส่งเสริมให้บุคคลสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Passmore et al., 2020) สำหรับทุนทางจิตวิทยาด้านการมองโลกในแง่ดีจากผลการศึกษาพบว่าส่งผลต่อการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชนในเชิงลบ ซึ่งเป็นประเด็นที่น่าสนใจของผู้วิจัย แสดงให้เห็นว่า แม้การมองโลกในแง่ดี โดยทั่วไปจะสัมพันธ์กับพฤติกรรมเชิงบวก แต่ในกรณีนี้อาจสะท้อนว่า การมองโลกในแง่ดีมากเกินไป (Over-optimism) โดยเฉพาะในบริบทของวิชาชีพนักกายภาพบำบัด ลักษณะของงานที่รับผิดชอบจำเป็นต้องใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์จากการตรวจประเมินและข้อมูลความเจ็บป่วยของผู้ป่วย เพื่อนำมาวางแผนในการรักษาและพยากรณ์การดำเนินของโรคตามมาตรฐานการให้การรักษาทายกายภาพบำบัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ป่วยและลดภาวะความเสี่ยงที่จะส่งผลต่อชีวิตผู้ป่วยให้น้อยที่สุด การมองโลกในแง่ดีมากเกินไปอาจทำให้ละเลยการประเมินความเสี่ยง และคิดวางแผนป้องกันอย่างเป็นระบบ ทำให้เกิดการรักษาไม่ได้ผลลัพธ์ตามที่ตั้งไว้ ซึ่งทำให้นักกายภาพบำบัดรู้สึกผิด หากบ่อยครั้งจะทำให้บั่นทอนความภาคภูมิใจในงานที่ทำ ดังนั้นนักกายภาพบำบัดที่มีการมองโลกในแง่ดีมากเกินไป อาจนำไปสู่การมองข้ามความจริงหรือข้อจำกัดที่เกิดขึ้นในกระบวนการปฏิบัติงาน ซึ่งลดความลึกซึ้งในการตีความคุณค่าของงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ Schneider (2001) ที่ระบุว่า การมองโลกในแง่ดี (Optimism) ที่ไม่มีการประเมินสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม อาจส่งผลต่อคุณภาพในการตัดสินใจและความตระหนักในความท้าทายของงาน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ฮีรพันธ์ เสียงสนั่น (2560) ที่ศึกษาการมองโลกในแง่ดี ความพึงพอใจในงาน การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรและความสุขในการทำงานของนักกิจกรรมบำบัดในประเทศไทย โดยมีการรับรู้ความสำเร็จในอาชีพเป็นตัวแปรสื่อ ในนักกิจกรรมบำบัดในประเทศไทย จำนวน 300 คน พบว่าการมองโลกในแง่ดีทั้งโดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์ทางลบกับความสุขในการทำงานของนักกิจกรรมบำบัด โดยถ้านักกิจกรรมบำบัดมีรูปแบบการมองโลกในแง่ดีในระดับสูงจะมีความสุขในการทำงานในระดับต่ำ ในการป้องกันการมองโลกในแง่ดีที่สูงเกินไป นักกายภาพบำบัดจะต้องปฏิบัติงานในการรักษาผู้ป่วย การตรวจประเมินและวิเคราะห์ข้อมูลความเจ็บป่วยของผู้ป่วยตามหลักการทางวิทยาศาสตร์ และมาตรฐานวิชาชีพกายภาพบำบัดที่กำหนดไว้ อย่างเคร่งครัด ทุกครั้ง

สรุป

จากผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่า ทุนทางจิตวิทยามีความสัมพันธ์และส่งผลต่อการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน ดังนั้นการเสริมสร้างให้นักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน รับรู้การปฏิบัติงานที่มีความหมาย มีความสุขในงานที่ทำ เกิดความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงานและเห็นคุณค่าของงานที่ปฏิบัติ รับรู้การปฏิบัติงานว่ามีความสอดคล้องกับความสนใจและทักษะของผู้ปฏิบัติงาน ช่วยกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานมุ่งมั่นในการพัฒนา และทุ่มเทแรงกายแรงใจนำศักยภาพความรู้และทักษะมาใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดผลลัพธ์ของงานบรรลุตามเป้าหมายทั้งในระดับบุคคล ทีมงานและองค์กร เกิดความเจริญก้าวหน้าทั้งในงานที่รับผิดชอบและในชีวิตด้านอื่น ๆ รวมทั้งสร้างประโยชน์ช่วยเหลือส่วนรวม องค์กรจำเป็นต้องเล็งเห็นความสำคัญของทุนทางจิตวิทยา ของนักกายภาพบำบัด และกำหนดนโยบายที่ช่วยส่งเสริม และสนับสนุนให้นักกายภาพบำบัดได้มีการพัฒนาทุนทางจิตวิทยาและการปฏิบัติงานที่มีความหมาย อย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

องค์กรควรกำหนดแนวทางและแผนงาน ให้การสนับสนุน กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทุนทางจิตวิทยา ให้กับนักกายภาพบำบัด เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการรับรู้การปฏิบัติงานที่มีความหมาย เพื่อให้นักกายภาพบำบัดเกิดความภาคภูมิใจในงานที่รับผิดชอบ ตระหนักรู้ว่างานที่ทำ มีคุณค่า มีความหมาย มีความสำคัญต่อตนเองและผู้อื่นและช่วยเพิ่มคุณค่าในตนเอง (Self-esteem) รวมทั้งตระหนักรู้ว่างานที่ทำนั้นมีส่วนช่วยเหลือสังคม (Social contribution) ซึ่งจะเป็แรงจูงใจให้นักกายภาพบำบัดเกิดเรียนรู้และพัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่อง เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาองค์กรให้เข้มแข็ง มั่นคง และยั่งยืนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษาตัวแปร ด้านอื่น ๆ เช่น ลักษณะของงาน ตำแหน่งงาน ในองค์กร เพื่อให้สามารถอธิบายปัจจัยอื่นที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานที่มีความหมาย ได้ละเอียดยิ่งขึ้น

2.2 เนื่องจากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การมองโลกในแง่ดี ส่งผลทางลบกับการปฏิบัติงานที่มีความหมายของนักกายภาพบำบัดในโรงพยาบาลเอกชน ซึ่งมีความแตกต่างจากหลายงานวิจัยเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ดีที่ผ่านมา ดังนั้น จึงเป็นที่น่าสนใจในการศึกษาการมองโลกในแง่ดีให้มีความละเอียดเพิ่มมากขึ้นหรือศึกษาในมุมมองอื่น ๆ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึกหรือวิธีการอื่นเพื่อให้เกิดความชัดเจนมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กฤตภาคนิ มิ่งโสภา และณกมล จันทรสม. (2564). แรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน. *วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์*, 23(2), 209-222.
- กิตติยา วงษ์ภักดี, เมทินี รัชฎารักษ์ และบุพผา ฐานุตตมานนท์. (2562). บรรยาการการทำงานที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และข้าราชการกรมศุลกากร. *วารสารเพื่อการวิจัยเชิงสังคมเครือข่ายประชาชน*, 1(3), 23-73.
- ณัฐกร อิมใจจิตต์, ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา และผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2566). ศักยภาพการทำงานของนักกายภาพบำบัดยุคใหม่. *วารสารจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต*, 13(1), 21-31.
- ธีรพันธ์ เสียงสนั่น, ศรีเรือน แก้วกังวาล, & อาจารย์ที่ปรึกษา. (2017). การมองโลกในแง่ดีความพึงพอใจในงาน การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรและความสุขในการทำงานของนักกิจกรรมบำบัดในประเทศไทยโดยมี การรับรู้ความสำเร็จในอาชีพเป็นตัวแปรสื่อ(No. 145316). มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์.
- รัชนิ หลงสวาสดี. (2563). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการพัฒนาคุณภาพในโรงพยาบาลสมเด็จพระพุทธเลิศหล้า. *วารสารหัวหินสุขใจไกลกังวล*, 5(3), 2-44.
- สภากายภาพบำบัด. (2567). พระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด 2547. เข้าถึงเมื่อ 29 กันยายน 2567 จาก <http://164.115.42.51/PTCouncil/rule.php>.

- อนนิตย์ บัวแก้ว. (2567). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของบุคลากรสาธารณสุข ภายใต้ตัวชี้วัดด้านส่งเสริมสุขภาพ จังหวัดกระบี่. *วารสารวิชาการเพื่อการพัฒนาาระบบสุขภาพปฐมภูมิและสาธารณสุข*, 2(2), 1-14.
- อรอนงค์ ต้อยแสน และ พิมพชนก เครือสุคนธ์. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างความมีอิสระในงาน การรับรู้ความสามารถ ในตนเองต่อความผูกพันต่องานของนักสื่อสารมวลชน: บทบาทการเป็นตัวแปรปรับของความกดดันในงาน. *วารสารการสื่อสารและสื่อบูรณาการ*, 6(1), 130-172.
- Alpine Physical Therapy and Fitness. (2024). Exploring The Role of a Physical Therapist: Empowering Full Recovery for Patients, Blog & New, Retrieved September 29, 2024. from Exploring The Role of a Physical Therapist: Empowering Full Recovery for Patients (alpineptfit.com)
- Aprilia, E. D., Adam, M., Zulkarnain, Z., & Mawarpury, M. (2025). The role of psychological capital and meaningful work in enhancing well-being. *SA Journal of Human Resource Management*, 23. <https://doi.org/10.4102/sajhrm.v23i0.2984>.
- Avey, J. B., Luthans, F., & Jensen, S. M. (2009). Psychological capital: A positive resource for combating employee stress and turnover. *Human Resource Management Review*, 19(1), 86–93. <https://doi.org/10.1016/j.hrmr.2008.01.002>.
- Avey, J. B., Luthans, F., Smith, R. M., & Palmer, N. F. (2010b). Impact of positive psychological capital on employee well-being over time. *Journal of Occupational Health Psychology*, 15(1), 17–28. <https://doi.org/10.1037/a0016998>.
- Avey, J. B., Reichard, R. J., Luthans, F., & Mhatre, K. H. (2011). Meta-analysis of the impact of positive psychological capital on employee attitudes, behaviors, and performance. *Human Resource Development Quarterly*, 22(2), 127–152. <https://doi.org/10.1002/hrdq.20070>.
- Geldenhuis, M., Łaba, K., & Venter, C. M. (2014). Meaningful work, work engagement and organisational commitment. *SA Journal of Industrial Psychology*, 40(1). <https://doi.org/10.4102/sajip.v40i1.1098>.
- Ingusci, Emanuela & Callea, Antonino & Cortese, C.G. & Zito, Margherita & Borgogni, Laura & Cenciotti, Roberto & Signore, Fulvio & Ciavolino, Enrico & Demerouti, Evangelia. (2019). Self-efficacy and Work Performance: The Role of Job Crafting in Middle-age Workers. *International Journal of Business and Society*. 20. 533-551.
- Kunzler, A. M., Helmreich, I., König, J., Chmitorz, A., Wessa, M., Binder, H., & Lieb, K. (2020). Psychological interventions to foster resilience in healthcare students. *Cochrane Library*, 2020(7). <https://doi.org/10.1002/14651858.cd013684>

- Luthans, F., Luthans, K. W., & Luthans, B. C. (2004). Positive psychological capital: Beyond human and social capital. *Business Horizons*, 47(1), 45–50.
<https://doi.org/10.1016/j.bushor.2003.11.007>
- Luthans, F., Youssef, C. M., & Avolio, B. J. (2007). Psychological capital: Investing and developing positive organizational behavior. In *SAGE Publications Ltd eBooks* (pp. 9–24).
<https://doi.org/10.4135/9781446212752.n2>
- Luthans, Fred & Avey, James & Avolio, Bruce & Peterson, Suzanne. (2010). The Development and Resulting Performance Impact of Positive Psychological Capital. *Human Resource Development Quarterly*. 21. 41 - 67. 10.1002/hrdq.20034.
- Milliman, J., Czaplewski, A. J., & Ferguson, J. (2003). Workplace spirituality and employee work attitudes. *Journal of Organizational Change Management*, 16(4), 426–447.
<https://doi.org/10.1108/09534810310484172>
- Nwanzu, C. L., & Babalola, S. S. (2019). Psychological capital, task autonomy and innovative work behaviour among public organisation employees. *International Journal of Work Organisation and Emotion*, 10(4), 322-338. <https://doi.org/10.1504/IJWOE.2019.106892>
- Passmore, S., Hemming, E., McIntosh, H. C., & Hellman, C. M. (2020). The Relationship Between Hope, Meaning in Work, Secondary Traumatic Stress, and Burnout Among Child Abuse Pediatric Clinicians. *The Permanente journal*, 24, 19.087.
<https://doi.org/10.7812/TPP/19.087>
- Seligman, M. E. P., & Csikszentmihalyi, M. (2000). Positive psychology: An introduction. *American Psychologist*, 55(1), 5–14. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.55.1.5>
- Shaheen, N., Andleeb, S., Ahmad, S., & Bano, A. (2014). Effect of optimism on psychological stress in breast cancer women. *J Soc Sci*, 8, 84-90.
- Schneider, S. (2001). In search of realistic optimism: Meaning, knowledge, and warm fuzziness. *The American psychologist*, 56, 250-263. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.56.3.250>
- Sutrisno, M. B., & Parahyanti, E. (2018, July). The impact of psychological capital and work meaningfulness on work engagement in generation Y. In *Universitas Indonesia International Psychology Symposium for Undergraduate Research (UIPSUR 2017)* (pp. 53-58). Atlantis Press.
- Tan, K., & Foong, P. (2021). The impact of work engagement and meaningful work to alleviate job burnout among social workers in New Zealand. *Management Decision, ahead-of-print*. <https://doi.org/10.1108/MD-05-2021-0689>.
- Wingerden, J., & Poell, R. (2019). Meaningful work and resilience among teachers: The mediating role of work engagement and job crafting. *PloS One*, 14, e0222518.
<https://doi.org/10.1371/journal.pone.0222518>.